

Paraules en la trobada diocesana de joves Ferrerries, 24 de març de 2018

Acabam d'escoltar el relat de la vocació de Maria. Quan rep aquesta crida per ser la Mare de Déu, Maria era una jove senzilla que vivia en un petit poble de Galilea. Per això es veu sorpresa per les paraules de l'àngel: "*concebràs i tindràs un fill, i li posaràs el nom de Jesús. Serà gran i l'anomenaran Fill de l'Altíssim*". Maria dubta i tremola, perquè pensa en la seva petitesa i en la gran responsabilitat que Déu li demana. Diu l'evangeli que "*és va torbar en sentir aquestes paraules*". Com és lògic, en el seu cor aflorarien moltes pors i temors. Però la resposta de l'àngel és clara i consoladora: "*No tinguis por, Maria. Has trobat gràcia Davant de Déu*".

Aquesta resposta de l'àngel ens pot ajudar a reflexionar sobre les nostres pors i temors. És la invitació que enguany fa el Papa als joves. Per això, el primer que necessitem és identificar aquests temors, quines coses són les que ens returen, que coses ens preocupen, què és el que ens paralitza. És molt important posar un nom a les nostres pors.

Crec que hi ha tres pors molt importants que tots tenim. El primer és la por de no ser estimats. Tenim por de no ser acceptats pels altres, de quedar-nos sols, de no ser valorats i estimats pels nostres companys o pels nostres pares.

El segon temor té a veure amb el futur, perquè ens fa por el que vindrà, si serem feliços per complet, si podrem desenvolupar una vida plena. Aquesta por ens fa moltes vegades fugir del compromís, evitar tot el que ens comprometí perquè no estem segurs del que vindrà.

Hi ha una tercera por que està més amagada, perquè molt pocs la confessen. És la por a allò que Déu ens pugui demanar. Temem donar-nos compte del que Déu vol de nosaltres, de quina és la nostra vocació, i de no tenir coratge per respondre que sí. Com li va passar a Maria.

Els temors desapareixen quan els afrontam. Primer hem d'identificar-los amb claredat i després hem d'afrontar-los amb serenitat. És important que no ens tanquem en nosaltres mateixos. Hem de obrir-nos als altres, que ens ajudaran a superar els temors. Les relacions d'amistat, quan són autèntiques i profundes, ens ajuden. I hem de obrir-nos a Déu, que ens diu, com a Maria: "*No tinguis por*". No hem de tenir por perquè ell ens coneix a cadascun pel nostre nom i ens estima personalment. Val la pena donar-se compte d'aquest amor, sentir-lo en nosaltres. No ens estima perquè som bons, sinó perquè ho siguem.

La seguretat que Déu està amb nosaltres, ens dóna valor per afrontar les nostres pors al desamor, al futur o a abraçar la vocació que Déu ens mostra. Podem en aquest matí mirar Maria i aprendre a superar les pors, posant la nostra vida en mans de Déu, que ens repeteix: "*No tinguis por. Tu també has trobat gràcia davant meu*".

Palabras en el encuentro diocesano de jóvenes

Acabamos de escuchar el relato de la vocación de María. Cuando recibe esta llamada para ser la madre de Dios, María era una joven sencilla que vivía en un pequeño pueblo de Galilea. Por eso se ve sorprendida por las palabras del ángel: “concebràs i tindràs un fill, i li posaràs el nom de Jesús. Serà gran i l’anomenaran Fill de l’Altíssim”. María duda y tiembla, porque piensa en su pequeñez y en la gran responsabilidad que Dios le pide. Dice el evangelio que “es va torbar en sentir aquestes paraules”. Como es lógico, en su corazón aflorarían muchos miedos y temores. Pero la respuesta del ángel es clara y consoladora: “No tinguis por, Maria. Has trobat gràcia davant de Déu”.

Esta respuesta del ángel nos puede ayudar a reflexionar sobre nuestros miedos y temores. Es la invitación que este año hace el Papa a los jóvenes. Para eso, lo primero que necesitamos es identificar esos temores, qué cosas son las que nos atenazan, que cosas nos preocupan, qué es lo que nos paraliza. Es muy importante poner un nombre a nuestros miedos.

Creo que hay tres miedos muy importantes que todos tenemos. El primero es el miedo a no ser amados. Tenemos miedo de no ser aceptados por los demás, de quedarnos solos, de no ser valorados y amados por nuestros compañeros o por nuestros padres.

El segundo temor tiene que ver con el futuro, porque nos da miedo lo que vendrá, si seremos felices por completo, si podremos desarrollar una vida plena. Este miedo nos hace muchas veces huir del compromiso, evitar todo lo que nos comprometa porque no estamos seguros de lo que vendrá.

Hay un tercer miedo que está más oculto, porque muy pocos lo confiesan. Es el temor a lo que Dios nos pida. Tememos darnos cuenta de lo que Dios quiere de nosotros, de cuál es nuestra vocación, y no tener coraje para responder que sí. Como le pasó a María.

Los temores desaparecen cuando los afrontamos. Primero hemos de identificarlos con claridad y después hemos de afrontarlos con serenidad. Es importante que no nos cerremos en nosotros mismos. Tenemos que abrirnos a los demás, que nos ayudarán a superar los temores. Las relaciones de amistad, cuando son auténticas y profundas, nos ayudan. Y tenemos que abrirnos a Dios, que nos dice, como a María: “No tengas miedo”. No debemos tener miedo porque él nos conoce a cada uno por nuestro nombre y nos ama personalmente. Vale la pena darse cuenta de este amor, sentirlo en nosotros. No nos ama porque seamos buenos, sino para que lo seamos.

La seguridad de que Dios está con nosotros, nos da valor para afrontar nuestros miedos al desamor, al futuro o a abrazar la vocación que Dios nos muestra. Podemos en esta mañana mirar a María y aprender a superar los miedos, poniendo nuestra vida en manos de Dios, que nos repite: “No tinguis por. Tu també has trobat gràcia davant meu”.

Al final del encuentro

Nuestro encuentro ha terminado. Damos gracias a Dios por esta mañana de convivencia y de reflexión, que nos ayuda a vivir nuestra fe.

Vamos a comenzar la Semana Santa. Os animo a vivir en profundidad estos días, en que celebramos grandes misterios, que nos llenan de vida. Y, sobre todo, os invito a vivir con intensidad la Pascua, tiempo para unirnos a Jesús resucitado y gozar de su amor. Esta Pascua muchos de vosotros recibiréis de mis manos un don muy especial, el espíritu Santo. El Señor os regala su Espíritu para que podáis ser cristianos y seguir su camino. Que a todos nos renueve el Espíritu de Dios y nos llene de su amor y su gracia.

La nostra trobada ha acabat. Donam gràcies a Déu per aquest matí de convivència i de reflexió, que nos ajuda a viure la nostra fe.

Començarem la Setmana Santa. Us anim a viure en profunditat aquests dies, en què celebrem grans misteris, que nos umplen de vida. I, sobretot, us convid viure amb intensitat la Pasqua, temps per unir-mos a Jesús ressuscitat i disfrutar del seu amor. Aquesta Pasqua molts de vosaltres rebreu de les meves mans un do molt especial, l'esperit Sant. El Senyor us regala el seu Esperit perquè pugueu ser cristians i seguir el seu camí. Que a tots mos renovi l'Esperit de Déu i mos umpli del seu amor i la seva gràcia.